

своїми враженнями з перебування у в'язниці. «Одининок позитивного мого перебування у в'язниці», — заявив кореспондентові, «Нью Йорк Таймсу» Анатолій Шаранський, 28-літній математик, є те, що я за 15 днів stratив 6,5 фунтів ваги і пережив, щось небувало». Шаранський розказав, що всіх жидівських дисидентів, після застулу, перевезли до закладу на передмісті Москви, у якому перебувають п'яниці і хулігани. «Ми змушені були жити там в нелюдських умовах, як телята». Згідно з його розповіддю, у відносно маленьких келіях перебувало 30-35 в'язнів, які не мали права свобідно порушуватись, спати на голий дошка-підчач, без матраців, подушок і накрив-

Зміни в Управі Відділу УККА в Бофало

З огляду на те, що двох членів Екзекутиви Відділу УККА в Бофало останню вибули з Бофало, на їх місце кооптовано нових членів, і так: обов'язки Ігоря Макуха, що був організаційним референтом, перебрав Орест Коропей, а обов'язки секретаря Марти Гаврилук перебрав д-р Михайло Лоза. Першого з них кооптовано на засіданні Екзекутиви 6-го липня, другого — на засіданні Екзекутиви й Представників місцевих Товариств Організації — 13-го жовтня цього року.

На засіданні 13-го жовтня присутні заслухали звіт голови Василя Шарвана із перебування 12-го Конгресу УККА, що відбувся в Нью-Йорку в дні 8-10 жовтня 1976 року. Із звіту довідалися про те, що Відділ УККА в Бофало був відзначений Конгресом спеціальною Почесною Грамотою. У Грамоті відмічено заслуги Василя Шарвана не тільки як голови Відділу, але й як власника й керівника щоденної Радіопрограми, яка протягом останніх 27 років співпрацює з УККА.

На згаданому засіданні висунуто такі постанови:

Перевести збірку Національного Датку за 1976-й рік в часі від 1-го листопада до кінця грудня 1976-го року.

Свято Державності й Союзності відбудеться в п'ятницю 21-го січня 1977-го року в готелі „Статлер - Гілтон“ у формі бенкету, концерту і балу.

Загальні Збори Відділу УККА заплановано на неділю 27-го лютого 1977-го року. (УККА)

СОРОК ТИСЯЧ НА ЦЕРКВУ СВ. ЮРА В ЖОВТНІ

(Закінчення зі стор. 1-ої)

ларів, а саме 20,000 на головний престіл, 26,000 на два бічні великі престоли, 15,000 на два менші бічні престоли. Коли додати 2 хрести по кожному 2,000 доларів та інші меморіали, які ще ждуть на своїх фундаторів, то сума всіх меморіалів поза загальною збіркою внесе рівно сто тисяч доларів!

Для виконання плянної збірки, яка проходить за кварталами й поодинокими дільницями міста, за словами голови збіркової комісії п. Ярослава Косановського, потрібно більше збірників. Він апелював до членів Будівельного Комітету та його власної комісії і всіх людей доброї волі, щоб зголосилися на збірників у своїх дільницях і блоках, телефонуючи до парафіяльного уряду на число 674-1615. Збірку за окремими професіями, а саме між лікарями ведуть д-р Баран і д-р Бабій, а поміж інженерами інж. Надія Шехович та інж. Мокрієвський. Вони вислали до своїх професійних колег окремі заклики, листівні і в своїх професійних журналах.

Імпровізація комісія за звітм голови п. Едварда Каміна

Після наради Будівельний Комітет привітав о. пароху Володимира Гавліча з його уродинами й вгощав скромним прийняттям, бажаючи швидкого покінчення будови нової церкви та довгих років у повному здоров'ї.

Енвер Гоксга далі залишився шефом албанської компартії

Відень, Австрія. — Ройтер інформув, що Енвер Гоксга

був переобраний шефом албанської компартії у виступі партійного з'їзду, який закінчився в неділю, 7-го листопада ц.р. в Тірані, столиці Албанії. 68-річний Гоксга, який в часі з'їзду нахвалився, що він перешкодив військовому перевороту і унеможливив перебрання влади в Албанії військовиками, зумів сконсолідувати кругом своєї особи достатню кількість партійних делегатів, щоб заповнити собі дальшу владу. Політичні аналітики вважають Гоксгу останнім сталіністом у Східній Європі. Переобраними були також усі 12 членів Політбюро, включно з прем'єром Меметом Шету і секретарем партії Гісні Капо, який „вичистив“ партію сотні членів, підозрюючи їх у тітоізмі.

Працює, щоб принести користь Україні

Пані Бетті Форд та пані Теодора Сидор (зліва) на прийнятті з нагоди відзначення 200-річчя Незалежності ЗСА Крайовим Республіканським Комітетом.

Джерзі Сіті (Л.К.). — Мій батько Михайло Мельник і мій дід Михайло Кузьма, кристалізуючи в мені християнський та український світогляд, дали мені поштовх до громадської праці — сказала на відвідині у редакції „Свободи“ пані Теодора Сидор, уродженка села Підгірці біля Львова, в Україні, ввесь час активна у студентському житті, а в Америці членка й віцепрезидент Республіканського Клубу в Нью-Йорку, в якому вона різноманітними зв'язками старастя популяризувати українське ім'я. Вона і ціла її родина є членами 203-го Від. УНС.

Ще в 1949-их роках пані Сидор індивідуально займалася спровадженням українських скитальців з Європи до ЗСА, даючи їм підтримку у перших їхніх кроках у новій країні.

Вже четвертий рік пані Сидор належить до Республіканського Клубу в Нью-Йорку, членом якого є найбільш провідні жінки цієї країни: пані Бетті Форд, пані Меймі Айзенгавер, пані

Пет Ніксон, пані Гелпі Роккефелер, пані Фінгер, пані Ворнакі, та інші. Пані Теодора Сидор є також діяльною в Комітеті бібліотеки Кальвіна Кулджа в Нью-Йорку. Цього року у Вальдорф Асторі відбувся бенкет, на якому відзначували 200-річчя Незалежності ЗСА. Туди запрошено пані Сидор в ролі спеціального гостя, і як віцепрезидента Республіканського Клубу. На цьому бенкеті між іншими визначними гостями була прийнята дружина Президента, пані Бетті Форд, а з українців пані Марія Душин, членка цього Клубу і заступниця головного представника УНСоюзу.

З метою ближче познайомити своїх американських співгромадян з Україною, та видатнішими українцями, пані Сидор влаштувала в Клубі прийняття, запрошуючи чи туди кол. прем'єра Карпатської України Юліана Ревая, який перебував, подарував цьому Клубові англомовну історію Карпатської України д-ра Петра Стерча: „Дипломатія двох моралей“. Пані Сидор теж влаштувала в цьому Клубі прийняття для українських мистців — Михайла Панчака і Миколи Голодника.

Беручи до уваги невичислені різні міжнародні зв'язки з Клубом, пані Сидор влаштувала для різних визначних політичних діячів прийняття, як для амбасадорів з Аргентини, з Чиле, Єгипту, австрійського консула та інших, при кожній нагоді підкреслюючи своє українське походження, розказуючи про Україну, і цим самим здобуваючи прихильності українського народу. Під час прийняття в честь амбасадора з Чиле була присутня д-р Валентина Калинік.

Від 1959 року пані Сидор постійно бере участь у великих торжественних святах в Римі, зустрічаючись там з українськими і латинськими ієрархами. Михайло Сидор, чоловік пані Теодори, є сестринком покійного Владимира Івана Бучка, з яким пані Сидор перед його смертю удержувала кореспонденційний зв'язок.

„За професією мій чоловік і я — банкові урядовці на Волл Стріт. Все життя я була самостійна. І, не зважаючи на великі трагедії в родині, — батько мій був двічі арештований під час польської влади і за совєтської окупції, а сестру мою вивезли на Сибір, звідки вона вже не повернулася, — я ніколи не замалоюлася, завжди працюючи в тому напрямі, щоб принести користь Українській Церкві та Україні. Мое життєве motto: це працювати і боротися, не зважаючи на будь-які перешкоди“ — сказала пані Теодора Сидор.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСОЮЗ!

Новий лікар-дентист д-р Володимир Содук

Вітаємо нового українського лікаря дентиста в нашій громаді д-ра Володимира Содука, та радімо успіхам його молоді. Д-р Володимир Содук син Анни та Василя Содуків народився в місті Кентоні, Огайо. Батьки, приїхавши із Німеччини, поселились у нашій громаді, де Василь Содук працює включно до громадської праці, у тому до УНСоюзу є скарбником у Відділі УНСоюзу.

Молодий Володимир вступив до ВНУ в СУМА, де брав участь у оркестровому гурті і мандоліночній оркестрі, також відбудував літні вишкільні табори, де гартував свого молодого духа. Початкову школу, а також українську суботню при церкві св. От. Миколая закінчив в місті Кентоні. По закінченні місцевої середньої школи і дуже добрим вислідом, він вступив на студію до стейтського університету в Колумбусі, Огайо, де і під впливом давнього дентиста.

Ім'я Володимира Содука було поміщене на списку країнх „Свободи“ також і маленькою стипендією УНСоюзу.

Вітаємо молодого д-ра Володимира Содука.

д-р Володимир Содук

Володимир Содук батьки Анни і Василя Содуків народилися в місті Кентоні, Огайо, який вкритий своєю церквою святого Миколая і є членом УНСоюзу.

Секретар Відділу УНС Петро Бабій

САТИРА В УССР...

(Закінчення зі стор. 2-ої)

Однією з найбільш підкреслюваних потреб була нечистість „активізувати“ ролі сатириків у пікритті наших ідейних ворогів — українських буржуазних націоналістів, сіоністів, міжнародної реакції.

Вимоги комуністичної партії щодо письменників в Українській ССР значно збільшуються. Тут визначно йдеться про мистецьке під-

вищення якості української сатири, а про її зближення до російської, про спосіб канону „української буржуазної ідеології“. Спілка в ім'я „прогресу комунізму“ кидася один виклик українським сатирикам — створити „бойову“ і „наступальну“ сатиру — тобто зробити її „зброєю партії“ в її походи на повну ліквідацію українства.

ЧИ ЗНАЄТЕ, ЩО УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ

- Заснований 22-го лютого 1894 р. с найстаршою і найбільшою українською організацією у вільному світі.
- Має для своїх членів, дорослих і дітей, 15-ти клас модерного життєвого забезпечення.
- Забезпечує членів на суму до \$ 50,000, а у випадку додаткового подвійного забезпечення на \$ 100,000.
- Має для молоді вивчувальне (коледжове) забезпечення, платне у 18-му році життя члена.
- Удільноє стипендії для членів-студентів — у 1976 р. приділив 108 студентам \$15,000.
- Виплачує своїм членам одну з найвищих дивіденд — у 1976 році виплатив \$ 479,000 членським дивіденди.
- Має 88,000 членів, забезпечених на загальну суму \$146,320,000.
- Його майно вносить \$ 41,000,000.
- У самому 1975 році члени вносили \$ 3,013,086 вкладок.
- На власній оселі „Союзізна“ влаштує літні табори для дітей, Курси Українознавства для молоді, тенісові табори.
- Його Головна Канцелярія приміщується у власній, 15-поверховій Українській Будівлі.
- Видає щоденник „Свобода“, англомовний „Український Тижневик“ та ілюстрований місячник для дітей „Веселка“.
- Дас фінансову допомогу хворим членам.
- Видає книжки в українській та англійській мовах, між якими перше місце займає 2-томовою Англомовною Енциклопедією Українознавства.
- Складає пожертви на українські церкви і національні цілі.

За інформаційними проханнями писати на адресу:

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION

30 Montgomery Street
Jersey City, N. J. 07303
Tel.: (201) 431-2200
(212) 227-5250

ЧИ ВИ ЗДАВАЛИ МАТУРУ в ПЕРЕМІШЛІ

Повилює друком книжка: „ЗВІДОМЛЕННЯ ВИДІЛУ КРУЖКА РОДИЧІВ ПРИ УКРАЇНСЬКІЙ ДЕРЖАВНІЙ ГІМНАЗІЇ в ПЕРЕМІШЛІ 1935-1938 в АЛЬМАНАХ“.

Альманах — спис усіх абітурієнтів від першої матури 1896-1938 р. За 40 літ! Ваше прізвище, дата і місце народження і зв'язки в цій книжці. Текст і лінійки 286 сторін, тверда обкладинка з золотими витисненими буквами — ручна шита.

Ціна: 10.00 дол.

Проху замовляти: ROMAN TUMCHUK 109 East 2nd Street New York, N. Y. 10009

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ІМ. ШЕВЧЕНКА В ЗСА

НАУКОВА КОНФЕРЕНЦІЯ відбудеться в СУБОТУ, 13 ЛИСТОПАДА 1976 Р. в год. 5-й по пол. в залі Українського Інституту Америки, 2 Схід 79 вул. в Нью-Йорку

ПРОГРАМА:

- Відкриття.
- Архітект Іван Жуковський: доповідь на тему: „ІЗ АРХЕОЛОГІЇ ПІВНІЧНОЇ БУКОВИНИ“.

Вхід вільний
Управа Наукового Товариства ім. Шевченка

УПРАВА ВІДІЛУ Т-на за ПАТРІАРХАЛЬНИЙ УСТРІЙ УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЧСЬКОЇ ЦЕРКВИ ВІДІЛ НЬЮ-Йорк

Мирян Помісної УКЦеркви й Українське Громадянство метрополії Нью-Йорку й околиці взяти участь у

запрошує

ЗБОРАХ

на яких ред. ВАСИЛЬ КАЧМАР виголосить інформаційну доповідь про найновіші події у нашій Церкві, по доповіді запитає у дискусії.

Під час Зборів відбудеться вибір делегатів на Крайовий З'їзд Т-на за Патріархальний Устрій УКЦеркви, що відбудеться 20 ЛИСТОПАДА, у Філадельфії

Збори відбудуться

в неділю, 14 листопада 1976 р.

у великій залі Українського Народного Дому при Другій евангел. Готині 1:30 дня, безпосередньо після Служби Божої в церкві св. Юра, що кінчатиметься в 1-й год.

ПРЕЗЕНТАЦІЯ ДЕБЮТАНТОК

на традиційних вечерницях

„ЧЕРВОНОЇ КАЛИНИ“ В НЬЮ-Йорку

СУБОТА, 5 ЛЮТОГО 1977 Р. — GRAND BALL ROOM HOTEL ROOSEVELT, MADISON AVE AND 45 ST., NEW YORK, N. Y.

ПЛ. ЗАГІН „ЧЕРВОНА КАЛИНА“

В-во „ЧЕРВОНА КАЛИНА“

Свято Покрови в українській православній парафії в Ірвінгтоні

Сестрицтво Св. Покрови при Українській Православній Парафії св. Тройці в Ірвінгтоні, під час Молебня до Пречистої Діви Марії.

Сестрицтво „Св. Покрови“ при українській православній парафії св. Тройці в Ірвінгтоні влаштувало 16-го жовтня ц. р. величавий обід з мистецькою програмою на честь Св. Покрови Матері Божої, яка охороняла наше славне козацтво, наш славний Почаїв та нашу Українську Повстанчу Армію, яка змагалася за долю Української Нації та її самостійність до суверенного життя.

Після Служби Божої, яку відправив о. д-р Ю. Шумовський та співом церковного хору під орудою інж. Д. Олійника, відправлено Молебен за здоров'я Сестрицтва, які виступили з сестрою хоровою Св. Покрови біля вівтаря. Церковний хор відспівав молитовний канон за Сестрицтво та за всіх віруючих, як рівнож згадав померлих, де відспівано „Вічна пам'ять“. На закінчення Молебня настоятель Парафії виллював відповідну промову на тему Покрови Матері Божої та значення жіноцтва при нації парафії, наводячи безліч прикладів та досягнень у парафії в громаді та в українському житті взагалі.

Огодини 1-й всі присутні в церкві парафії та гості зібралися за прибраними столами, що їх приготувало сестрицтво, що його очолює Віра Паско, а за головним столом засіли отці і пані-матки та частинно представники околиць та місцевих громад.

Свято відкрив голова парафії Борис Прищук, привітавши парафіян та гостей, а дари поблагословив о. д-р Ю. Шумовський, передаючи наміщення мистецькою програмою інж. Д. Олійника. Гостям запропоновано дозволити та попросив голову Сестрицтва Св. Покрови Віру Паско до вступного слова, яка склала присутнім подяку за участь та на звання Свята Покрови нашої патронки та шанування Покрови українського Народу.

А. Домарський

Володимир Ласовський

(Закінчення зі стор. 2-ої)

Мистець Володимир Ласовський

ди, а наказував шукати своїх власних шляхів, — не любив наслідування, а навпаки ждав, щоб студенти творили індивідуально і виллювалися з-під його впливу.

По поверноті до Львова я мав великі успіхи. Мав добрі критичні польські і жидівські преси, і поляки запросили мене, єдиного українця, на міжнародну репрезентативну виставку по балканських країнах. АНУМ (Асоціація Незалежних Українських Мистців), яка старалася лансувати новаторство в українському мистецтві, улаштувала мені індивідуальну виставку у Львові. На жаль, з вибухом Другої світової війни все це урвалося. Большевики наказували нам малювати соцреалістично великанські портрети вождів, і я перестав малювати.

З приходом німців до Галичини я намалював кілька портретів. Опісля прийшла еміграція: табори в Куфштайн і Грацу, де трохи малював, але для заробітку мусів іти працювати до фабрики. Все так було сповсюзном, і головою Товариства Прихильників Мистецтва. В році 1948 переїхав з родиною до Аргентини. Тут мусів іти працювати до фабрики і через 10 літ майже не працював. Лише по 8-літній перерві я почав трохи малювати, і перед відвідом до Нью Йорку зробив індивідуальну мистецьку виставку в Буенос Айресі.

По приїзді до Нью Йорку в році 1959-му намалював кілька портретів та почав малювати церкви св. Володимира, але для заробітку мусів іти працювати до фабрики. Все так було сповсюзном, і головою Товариства Прихильників Мистецтва. В році 1948 переїхав з родиною до Аргентини. Тут мусів іти працювати до фабрики і через 10 літ майже не працював. Лише по 8-літній перерві я почав трохи малювати, і перед відвідом до Нью Йорку зробив індивідуальну мистецьку виставку в Буенос Айресі.

Питання: Який жанр малюєш тебе найбільше притягає? Відповідь: Я, виставки, портрети, — найбільше притягає мене і фантасичний портрет, бо це зближення в душі портретованого.

Питання: Як твоя малюєрська філософія?

Відповідь: Спиритуальність. Я вірю в позаматеріальність матеріальних явищ і стараюся в своєму малюванні здійснювати цю віру. Кожний предмет, який нас оточує, живе для нас, оживлений нашими прагненнями, нашими емоціями, вагою того призначення, що його ми їм надаємо. Сума тих матеріальних явищ веде мене особисто в інший світ і веде шляхом-тугою до абсолюту, — до Творця Всесенної. Стараюся в малюванні бути собою, не наслідувати нікого, і уважаю за найбільше досягнення знайти себе в кожному образі. Не стараюся здійснювати якоїсь програми в своєму мистецтві; іду від образу до образу і в кожному здійснюю іншу проблему. Цей брак тяготи є поважним заходом з боку моїх товаришів-колег, але на розкіш тяготи не дозволяють ані обставини, ані переконання. Я шасливий, коли в малому відсотку здійсню в якомусь образі візю, яка мене хвилює, непокоїть і проривається до здійснення. Я шасливий, коли я є сам собою...

Питання: Влодку, розкажи коротко про свою діяльність, як редактора, видавця, режисера, малюєр декоратив, викладача, ну і про свою громадську роботу. Відповідь: В добі Новаківського я був організатором студентської групи „РУБ“ з учнів Новаківського і редактором журналу цієї групи „Карби“. На жаль, вийшло лише одне число „Карби“ через брак фондів. Але це спонукало мене писати критичні мистецтвознавчі статті в різних журналах і газетах. За большевників від 1939 до 1941 року був співробітником Інституту Народної Творчості. Коли, як кажуть, „вибухла Україна“ з приходом німецької окупації Галичини, я був головою „Спілки Образотворчих Мистців“ та викладачем мистецтвознавства на кваліфікаційних курсах для акторів ансамблю Львівського театру, організованого Блазюцьким і Гриняком. В тому часі я був і співорганізатором разом з Зеноном Тарнавським Театру Маліх Форм, який згодом перетворився у „Веселія Львів“. Тоді я відійшов, бо не погоджувався з цією переміною. На еміграції, як вже згадав, мало малював, зате був директором міжнародного таборового театру в Куфштайн, а опісля в Ляндеку був викладачем композиції в таборовій мистецькій школі. В Парижі був співосновником і головою „Товариства Прихильників Мистецтва“. В Аргентині, в Буенос Айресі, разом із Юрієм Тисом, режисером Григоренком і М. Івасікою ми заклали Театральну Студію, в якій я був режисером і викладачем історії мистецтва, а при цьому і драму. Після цього я створив Ляльковий Театр, — сам поробив ляльки, сцену і декорації, та з великим успіхом поставив п'єсу О. Сашко „В царстві Оха“. Сам продумав і уложив музичні ефекти до цієї вистави. В Нью Йорку був головою ньюйоркського відділу ОМУА, працював в управі того ж Об'єднання, заложив при СУ-МА театральну студію, де від режисерував кілька п'єс при допомозі друзини Мирослави.

Питання: Як твої плани на майбутнє?

Відповідь: Коли досягну емеритури, посвячу весь свій час малюєрству і суспільно-громадській праці.

На цьому інтерв'ю закінчилося. Це було 8 років тому. За цей час Ласовський працював далі у фабриці, заробляючи на життя, а весь свій вільний час посвячував для свого народу: давав безцінно вчителі, давав його попросили, давав йому розради, давав йому інспіратором всіх українських талантів, яких зустрічав на своєму шляху, допомагав всім мистцям чим міг, пропонував мистецтво, підтримував на дусі зневірених, улаштував концерти, врешті став головою „Ради в Справах Культури при СКВУ“. На цьому дуже важливому пості розгорнув жававу діяльність, — Раді Культури віддав усі свої сили, — поспідав і зорганізував музик і все міряв про вільний час, щоб посвятитися малюєрству, своєму покликанню. І здавалось, що доля вислухала його душевні бажання, що його мрії сповняються. Він дідав короткої, — о, як же короткої! — емеритури і радів, що його мрії здійснилися: увесь свій час посвятив малюєрству і громадській роботі. Почав знову інтенсивно малювати, радів тим своїми дитими-творами, пишався ними. Але доля його була гірка й жорстока і скоро урвала це радість. Його шасливе серце, знеслене злимими життя і працею для свого народу, перестало битися... вже рік тому... 10-го листопада, під вечір.

„Львів“ - Клівленд матиме грище

Клівленд, Огайо. — 27-річна історія Українсько-Американського Спортивного Клубу „Львів“, у Клівленді, Огайо, сповнена не тільки спортивних змагань на грищі, але теж змагань за грище — за своє власне грище.

Спортивний клуб без власної грищі, то так, як армія без площі прав і полігону для маневрів — нема розгортання праці, нема росту...

За таких умов треба за чудо вважати, що футбольні юніори „Львова“ змогли ополізувати чемпіонат своєї класи, двічі дійшли до чвертьфіналу Юніорської чаші Америки (тобто, опинилися в першій шістнадцятій на тисячу таких дружин у цій країні), а цього року — вже як доросла дружина, „Львів“ — дійшли до чвертьфіналу Сходу за Аматорську чашу ЗСА.

З другого боку, брак власної грищі, огороженої грища засуджував „Львова“ на хронічну фінансову анемію: наш клуб міг відбутися свої змагання (як господар) тільки на відкритих паркових грищах, на яких не вільно брати грошей від глядачів... А, без грошей у касі, не можливо виплисти на ширші води.

Цього року, нарешті розв'язку пекучої проблеми грища. З ініціативи клубу та його Відділу УНСОУ, після довгих переговорів, Комітет придбав грища для УАСК „Львів“ 9-го вересня ц. р. підписав контракт — договір із помісною католицькою парафією св. Покрови, в Пармі, Огайо, згідно з яким УАСК „Львів“ наймає від названої парафії на 10 років ґрунт під будову спортової площі, з правом продов-

жувати цей договір на дальші десятиріччя. Площу-грище будуватиме на свій коштів УАСК „Львів“. На випадок розв'язання договору, парафія св. Покрови звертає спортовому клубові кошти побудови грища.

Хоч наголовок цієї інформації поданий у майбутньому часі („Львів“ матиме грище!) — даліший пі хід, не без рад, стоїть уже на реальному ґрунті теперішнього часу. Наш молодий підприємств, інж. Богдан Чопко будьдзером уже вирізняв площу, лишлося тільки її опаркити, покладти на поріст засіяної трави і... — на весну 1977-го року йти на перші змагання „Львова“ на його власній спортивній площі... Радість численних симпатиків УАСК „Львів“ з новою власною площею буде тим більшою, що вони не муситимуть їхати до неї далеко поза місто (як це мусять робити симпатичні інших етнічних клубів). Площа положена на Пармі, більшість мешканців цієї громади можуть — для власного здорового проходу — діратися до цієї площі... „авто-ногами“. (Словом, це по-кравському).

Радіючи, разом із п. т. симпатиками „Львова“, просямо їх не слухати, як засіяна на новому грищі трава росте, тільки шедрими грошовими пожертвами на сплату реченцевих (!) зобов'язань клубу ділом-уділом допомогти йому зреалізувати це велике підприємство.

Грошові пожертви (чеки, моні ордер) слати на адресу автора цієї інформації: Степан Глоговський — секретар 346 Відділу УНС 3156 Вест 14-та вулиця Клівленд, Огайо 44109

Філія УКУ в Вашингтоні починає новий академічний рік

Внеділю, 10-го жовтня ц. р., у каплиці св. Софії у Вашингтоні капелан Філії Українського Католицького Університету Степан Кіркешський, відправив Богослужб в наміренні розпочати, Комітет придбав грища для УАСК „Львів“ 9-го вересня ц. р. підписав контракт — договір із помісною католицькою парафією св. Покрови, в Пармі, Огайо, згідно з яким УАСК „Львів“ наймає від названої парафії на 10 років ґрунт під будову спортової площі, з правом продов-

жувати цей договір на дальші десятиріччя. Площу-грище будуватиме на свій коштів УАСК „Львів“. На випадок розв'язання договору, парафія св. Покрови звертає спортовому клубові кошти побудови грища.

Хоч наголовок цієї інформації поданий у майбутньому часі („Львів“ матиме грище!) — даліший пі хід, не без рад, стоїть уже на реальному ґрунті теперішнього часу. Наш молодий підприємств, інж. Богдан Чопко будьдзером уже вирізняв площу, лишлося тільки її опаркити, покладти на поріст засіяної трави і... — на весну 1977-го року йти на перші змагання „Львова“ на його власній спортивній площі... Радість численних симпатиків УАСК „Львів“ з новою власною площею буде тим більшою, що вони не муситимуть їхати до неї далеко поза місто (як це мусять робити симпатичні інших етнічних клубів). Площа положена на Пармі, більшість мешканців цієї громади можуть — для власного здорового проходу — діратися до цієї площі... „авто-ногами“. (Словом, це по-кравському).

Радіючи, разом із п. т. симпатиками „Львова“, просямо їх не слухати, як засіяна на новому грищі трава росте, тільки шедрими грошовими пожертвами на сплату реченцевих (!) зобов'язань клубу ділом-уділом допомогти йому зреалізувати це велике підприємство.

Грошові пожертви (чеки, моні ордер) слати на адресу автора цієї інформації: Степан Глоговський — секретар 346 Відділу УНС 3156 Вест 14-та вулиця Клівленд, Огайо 44109

Питання: Як твої плани на майбутнє?

Відповідь: Коли досягну емеритури, посвячу весь свій час малюєрству і суспільно-громадській праці.

На цьому інтерв'ю закінчилося. Це було 8 років тому. За цей час Ласовський працював далі у фабриці, заробляючи на життя, а весь свій вільний час посвячував для свого народу: давав безцінно вчителі, давав його попросили, давав йому розради, давав йому інспіратором всіх українських талантів, яких зустрічав на своєму шляху, допомагав всім мистцям чим міг, пропонував мистецтво, підтримував на дусі зневірених, улаштував концерти, врешті став головою „Ради в Справах Культури при СКВУ“. На цьому дуже важливому пості розгорнув жававу діяльність, — Раді Культури віддав усі свої сили, — поспідав і зорганізував музик і все міряв про вільний час, щоб посвятитися малюєрству, своєму покликанню. І здавалось, що доля вислухала його душевні бажання, що його мрії сповняються. Він дідав короткої, — о, як же короткої! — емеритури і радів, що його мрії здійснилися: увесь свій час посвятив малюєрству і громадській роботі. Почав знову інтенсивно малювати, радів тим своїми дитими-творами, пишався ними. Але доля його була гірка й жорстока і скоро урвала це радість. Його шасливе серце, знеслене злимими життя і працею для свого народу, перестало битися... вже рік тому... 10-го листопада, під вечір.

Питання: Як твої плани на майбутнє?

Відповідь: Коли досягну емеритури, посвячу весь свій час малюєрству і суспільно-громадській праці.

На цьому інтерв'ю закінчилося. Це було 8 років тому. За цей час Ласовський працював далі у фабриці, заробляючи на життя, а весь свій вільний час посвячував для свого народу: давав безцінно вчителі, давав його попросили, давав йому розради, давав йому інспіратором всіх українських талантів, яких зустрічав на своєму шляху, допомагав всім мистцям чим міг, пропонував мистецтво, підтримував на дусі зневірених, улаштував концерти, врешті став головою „Ради в Справах Культури при СКВУ“. На цьому дуже важливому пості розгорнув жававу діяльність, — Раді Культури віддав усі свої сили, — поспідав і зорганізував музик і все міряв про вільний час, щоб посвятитися малюєрству, своєму покликанню. І здавалось, що доля вислухала його душевні бажання, що його мрії сповняються. Він дідав короткої, — о, як же короткої! — емеритури і радів, що його мрії здійснилися: увесь свій час посвятив малюєрству і громадській роботі. Почав знову інтенсивно малювати, радів тим своїми дитими-творами, пишався ними. Але доля його була гірка й жорстока і скоро урвала це радість. Його шасливе серце, знеслене злимими життя і працею для свого народу, перестало битися... вже рік тому... 10-го листопада, під вечір.

Питання: Як твої плани на майбутнє?

Відповідь: Коли досягну емеритури, посвячу весь свій час малюєрству і суспільно-громадській праці.

Дні Української Школи в Чикаго

Заходами Ради Української Школи, основаної тому два роки при місцевому Відділі УКА, завданням якої координувати працю усіх виховно-навчальних заведень — садків, передшкільних шкіл і різних видів курсів, тощо та забезпечити їхню оперативну ефективність, від 2-3 жовтня відбувалися „Дні Української Школи“. Метою цієї, вперше в Чикаго заініційованої, акції було збірною зацікавленості вагу і значення українського рідного шкільництва та шукати співзвучності у цих справах із загальною громадянською усвідомлюючи його про той загрозливий стан, у якому в останніх кількох роках опинилися усі українські школи включно з українським католицьким шкільництвом, де число учнів з року на рік меншає, і який загрожуватиме усім ступеню денационалізацією молодого покоління.

Усі ці проблеми вичерпно з'ясувала Рада у спеціально виданій „Відповіді до Громадянства“ і при допомозі духовенства усіх віровізань, та 6-ох українських радіопрограм широко розголосила на терені метрополітального Чикаго.

У неділю 2-го жовтня, заходами Президії і окрема незвичайно відданого справам шкіл і молоді — Голови Відділу УКА — ред Михайла Панасюка, пані усіх наших жіночних організацій провели під українськими церквами збірку на „Фонд Рідної Школи“, яка принесла приблизно 1300 дол., що будуть зужиті на пекучі потреби місцевих шкіл чи садків. Велика їм за це подяка.

В цих же днях окремо організовано відповідну розвагову програму для дітей і їхніх батьків: вечір з танцями для молоді старших клас у залі школи при парафії св. Володимира і в неділю дві популарні імпрези для маліт і учнів молодших клас: гімн, гри, забави, хоровади, показ двох кольорових фільмів, до яких тексти і коментарі підготувала учителька Галина Грушевська.

Першою — вечірньою програмою кермував при співпраці комітету батьків і виховників містоглова РУШ Любомир Суріва, другою недільною програмою зайнялася краєвова референтка Дошкілля п-ї Люба Зобнів-Климович, а п-ї допомагали Христя Таран, Христя Гаст, Надя Горб, Хр. Пригорчук та учителька Оріс Покорна і Галина Грушевська.

Другою недільною програмою кермувала учителька шкільної школи о. Миколая Ярослава Проців, а допомагали їй у цьому: учителька Віра Зельвак, Марія Мандій та Марія Слободян.

Активну участь у програмі брала весь час оркестра „Трубадур“ Олексія Пошивана. Під час обох імпрез діти користувалися буфетом, яким зайнялися члени Батьківського комітету, які не жаліли ні часу, ні

Радіючи, разом із п. т. симпатиками „Львова“, просямо їх не слухати, як засіяна на новому грищі трава росте, тільки шедрими грошовими пожертвами на сплату реченцевих (!) зобов'язань клубу ділом-уділом допомогти йому зреалізувати це велике підприємство.

Грошові пожертви (чеки, моні ордер) слати на адресу автора цієї інформації: Степан Глоговський — секретар 346 Відділу УНС 3156 Вест 14-та вулиця Клівленд, Огайо 44109

Питання: Як твої плани на майбутнє?

Відповідь: Коли досягну емеритури, посвячу весь свій час малюєрству і суспільно-громадській праці.

На цьому інтерв'ю закінчилося. Це було 8 років тому. За цей час Ласовський працював далі у фабриці, заробляючи на життя, а весь свій вільний час посвячував для свого народу: давав безцінно вчителі, давав його попросили, давав йому розради, давав йому інспіратором всіх українських талантів, яких зустрічав на своєму шляху, допомагав всім мистцям чим міг, пропонував мистецтво, підтримував на дусі зневірених, улаштував концерти, врешті став головою „Ради в Справах Культури при СКВУ“. На цьому дуже важливому пості розгорнув жававу діяльність, — Раді Культури віддав усі свої сили, — поспідав і зорганізував музик і все міряв про вільний час, щоб посвятитися малюєрству, своєму покликанню. І здавалось, що доля вислухала його душевні бажання, що його мрії сповняються. Він дідав короткої, — о, як же короткої! — емеритури і радів, що його мрії здійснилися: увесь свій час посвятив малюєрству і громадській роботі. Почав знову інтенсивно малювати, радів тим своїми дитими-творами, пишався ними. Але доля його була гірка й жорстока і скоро урвала це радість. Його шасливе серце, знеслене злимими життя і працею для свого народу, перестало битися... вже рік тому... 10-го листопада, під вечір.

Питання: Як твої плани на майбутнє?

Відповідь: Коли досягну емеритури, посвячу весь свій час малюєрству і суспільно-громадській праці.

На цьому інтерв'ю закінчилося. Це було 8 років тому. За цей час Ласовський працював далі у фабриці, заробляючи на життя, а весь свій вільний час посвячував для свого народу: давав безцінно вчителі, давав його попросили, давав йому розради, давав йому інспіратором всіх українських талантів, яких зустрічав на своєму шляху, допомагав всім мистцям чим міг, пропонував мистецтво, підтримував на дусі зневірених, улаштував концерти, врешті став головою „Ради в Справах Культури при СКВУ“. На цьому дуже важливому пості розгорнув жававу діяльність, — Раді Культури віддав усі свої сили, — поспідав і зорганізував музик і все міряв про вільний час, щоб посвятитися малюєрству, своєму покликанню. І здавалось, що доля вислухала його душевні бажання, що його мрії сповняються. Він дідав короткої, — о, як же короткої! — емеритури і радів, що його мрії здійснилися: увесь свій час посвятив малюєрству і громадській роботі. Почав знову інтенсивно малювати, радів тим своїми дитими-творами, пишався ними. Але доля його була гірка й жорстока і скоро урвала це радість. Його шасливе серце, знеслене злимими життя і працею для свого народу, перестало битися... вже рік тому... 10-го листопада, під вечір.

Питання: Як твої плани на майбутнє?

Відповідь: Коли досягну емеритури, посвячу весь свій час малюєрству і суспільно-громадській праці.

На цьому інтерв'ю закінчилося. Це було 8 років тому. За цей час Ласовський працював далі у фабриці, заробляючи на життя, а весь свій вільний час посвячував для свого народу: давав безцінно вчителі, давав його попросили, давав йому розради, давав йому інспіратором всіх українських талантів, яких зустрічав на своєму шляху, допомагав всім мистцям чим міг, пропонував мистецтво, підтримував на дусі зневірених, улаштував концерти, врешті став головою „Ради в Справах Культури при СКВУ“. На цьому дуже важливому пості розгорнув жававу діяльність, — Раді Культури віддав усі свої сили, — поспідав і зорганізував музик і все міряв про вільний час, щоб посвятитися малюєрству, своєму покликанню. І здавалось, що доля вислухала його душевні бажання, що його мрії сповняються. Він дідав короткої, — о, як же короткої! — емеритури і радів, що його мрії здійснилися: увесь свій час посвятив малюєрству і громадській роботі. Почав знову інтенсивно малювати, радів тим своїми дитими-творами, пишався ними. Але доля його була гірка й жорстока і скоро урвала це радість. Його шасливе серце, знеслене злимими життя і працею для свого народу, перестало битися... вже рік тому... 10-го листопада, під вечір.

Питання: Як твої плани на майбутнє?

Відповідь: Коли досягну емеритури, посвячу весь свій час малюєрству і суспільно-громадській праці.

На цьому інтерв'ю закінчилося. Це було 8 років тому. За цей час Ласовський працював далі у фабриці, заробляючи на життя, а весь свій вільний час посвячував для свого народу: давав безцінно вчителі, давав його попросили, давав йому розради, давав йому інспіратором всіх українських талантів, яких зустрічав на своєму шляху, допомагав всім мистцям чим міг, пропонував мистецтво, підтримував на дусі зневірених, улаштував концерти, врешті став головою „Ради в Справах Культури при СКВУ“. На цьому дуже важливому пості розгорнув жававу діяльність, — Раді Культури віддав усі свої сили, — поспідав і зорганізував музик і все міряв про вільний час, щоб посвятитися малюєрству, своєму покликанню. І здавалось, що доля вислухала його душевні бажання, що його мрії сповняються. Він дідав короткої, — о, як же короткої! — емеритури і радів, що його мрії здійснилися: увесь свій час посвятив малюєрству і громадській роботі. Почав знову інтенсивно малювати, радів тим своїми дитими-творами, пишався ними. Але доля його була гірка й жорстока і скоро урвала це радість. Його шасливе серце, знеслене злимими життя і працею для свого народу, перестало битися... вже рік тому... 10-го листопада, під вечір.

Питання: Як твої плани на майбутнє?

Відповідь: Коли досягну емеритури, посвячу весь свій час малюєрству і суспільно-громадській праці.

На цьому інтерв'ю закінчилося. Це було 8 років тому. За цей час Ласовський працював далі у фабриці, заробляючи на життя, а весь свій вільний час посвячував для свого народу: давав безцінно вчителі, давав його попросили, давав йому розради, давав йому інспіратором всіх українських талантів, яких зустрічав на своєму шляху, допомагав всім мистцям чим міг, пропонував мистецтво, підтримував на дусі зневірених, улаштував концерти, врешті став головою „Ради в Справах Культури при СКВУ“. На цьому дуже важливому пості розгорнув жававу діяльність, — Раді Культури віддав усі свої сили, — поспідав і зорганізував музик і все міряв про вільний час, щоб посвятитися малюєрству, своєму покликанню. І здавалось, що доля вислухала його душевні бажання, що його мрії сповняються. Він дідав короткої, — о, як же короткої! — емеритури і радів, що його мрії здійснилися: увесь свій час посвятив малюєрству і громадській роботі. Почав знову інтенсивно малювати, радів тим своїми дитими-творами, пишався ними. Але доля його була гірка й жорстока і скоро урвала це радість. Його шасливе серце, знеслене злимими життя і працею для свого народу, перестало битися... вже рік тому... 10-го листопада, під вечір.

Питання: Як твої плани на майбутнє?

Відповідь: Коли досягну емеритури, посвячу весь свій час малюєрству і суспільно-громадській праці.

НАПРАЦІЛИ ПОДАРУНОК

ТРИЗУБ

виставлено по пошті
№: 5 — 14 каратів
зодолго \$17.50. Чеки
писати: K. SHONK
NORM ENAMEL
ART GALLERY
13 E. 7 St.
New York, N.Y.
10003

Тел.: (201) 246-0549 (Office & residence)
або (201) 469-6288

SOUTH BOUND BROOK Власник Ю. Безсонів MONUMENT CO.

• Авторизовані репрезентанти, виконавці гранітних робіт пам'ятника Тарасові Шевченкові у Вашингтоні.
• Приймаємо замовлення й ставимо гранітні й мармурові пам'ятники, мавзолеї, статуї, різном у бронзі, огорожі й лави на всіх цвинтарях.

Office and Residence:
Box 445 A, Cedar Grove Rd., Somerset, N.J. 08873
(напроти „Українського Села“, у віддалі 3-ох хвилин від Церкви-Пам'ятника).
Mailing Address:
127 Main Street, So. Bound Brook, N.J. 08880
P.O. Box 316, So. Bound Brook, N.J.